

**Laudacja z okazji wręczenia nagrody „Ku chwale”
ks. prof. dr hab. Jerzemu Stefańskiemu**

Szanowni Państwo,

Wypełniając wolę kardynała Józefa Glempa, Prymasa Polski, Rada Instytutu, który wraz z Miastem Inowrocławiem powołał on tutaj do istnienia, od szeregu już lat wskazuje osobę (duchowną lub świecką) honorując ją prymasowską statuetką *Ku chwale*. Sens tego odznaczenia sam pomysłodawca opisał m.in. w swojej ostatniej homilii prymasowskiej, wygłoszonej właśnie w tym kościele 18 grudnia 2009 roku. Chodzi bowiem o odznaczenie osoby zasłużonej w dziedzinie kultury, nauki, osiągnięć technicznych, administracyjnych czy duszpasterskich, a nawet wybitnych osiągnięć sportowych. *Ta statua* - jak mówił Prymas Glemp - *raczej abstrakcyjna, zawiera symbolikę odpowiadającą celom Instytutu (...) to jakby rozpostarte skrzydło, które chce się wzbić ku chwale (...) ku chwale Boga, ku chwale Kujaw, ku chwale ludzkich dokonań.*

Spotykamy się dziś także po to, by uhonorować kolejnego laureata. Jest nim osoba, której droga kapłańska i naukowa w szczególny sposób łączy Kujawy, Inowrocław, prymasowskie Gniezno, a tym samym także dziedzictwo kardynała Józefa Glempa oraz postać świętego Jana Pawła II.

Ks. prof. dr hab. Jerzy Stefański, urodzony i wychowany w tym mieście, wielokrotnie podkreślał znaczenie miejsca, z którego wyrósł. To właśnie kujawska wrażliwość, prostota wiary i przywiązanie do Kościoła ukształtowały jego kapłańskie myślenie - zawsze zakorzenione w konkretnej wspólnoty, a jednocześnie otwarte na perspektywę Kościoła powszechnego. Ten rys łączy go w sposób naturalny z osobą kard. Józefa Glempa, także syna ziemi kujawskiej. Łączy życie *ku chwale Kujaw*.

Droga powołania ks. Jerzego Stefańskiego prowadziła z Inowrocławia przez Gniezno, gdzie przez lata nasz Laureat był wykładowcą, formując kolejne pokolenia kapłanów. Jako liturgista, jako profesor liturgiki nie tylko jednak uczył przepisów i struktur, ale przede wszystkim rozumienia liturgii jako miejsca spotkania wiary, kultury i historii. Jego dorobek naukowy - książki, artykuły, wykłady - wyrasta zawsze z przekonania, że liturgia to nie naukowa teoria, lecz prawdziwe życie Kościoła. Wierny soborowemu przesłaniu, że *liturgia to żywa obecność i działalność Jezusa Chrystusa, który w Kościele i poprzez Kościół spełnia swoją misję zbawienia i uświęcenia człowieka*, swoim kapłańskim życiem i nauczaniem dawał świadectwo *ku chwale Boga*.

Ważnym wymiarem tej drogi była jego współpraca ze Stolicą Apostolską, gdzie pełnił funkcję konsultora watykańskiej Kongregacji Kultu Bożego oraz posługę ceremoniarza podczas pielgrzymek świętego Jana Pawła II do Polski. Ksiądz Profesor odpowiadał za to, aby liturgia była czytelna, godnie sprawowana i zrozumiała dla milionów wiernych.

Warto podkreślić, że ta posługa nigdy nie oddaliła księdza Profesora od życia naszego Świętowojeckiego Kościoła. Przeciwnie, przez całe swoje kapłańskie życie pozostaje wierny Gnieznu, seminarium, studentom i codziennej pracy formacyjnej. Jest ponadto profesorem, który łączy rzetelność naukową z dystansem do samego siebie i pięknym poczuciem humoru. A swoim dorobkiem naukowym i niekwestionowanym autorytetem liturgicznym dzieli się z chęcią także na emeryturze. Jestem mu wdzięczny, że także w tym roku podjął się z własnej inicjatywy cyklu wykładów, które prowadzi w Centrum Edukacyjno-Formacyjnym w Gnieźnie.

Dzisiejsze wyróżnienie jest więc nie tyle podsumowaniem dorobku księdza Profesora, ale wyrazem naszej serdecznej wdzięczności: za obecność, za mądrość, za odpowiedzialne towarzyszenie Kościołowi w ważnym czasie jego historii, za życie i za podejmowane działania *ku chwale Boga, ku chwale Kujaw, w chwale ludzkich dokonań*.

Drogi Księżu Profesorze, dziękujemy i serdecznie gratulujemy nagrody „Ku chwale”. Uprzejmie proszę teraz Księdza Profesora o jej przyjęcie.